

מסכת עדות

פרק ז'

א. העיד רבי יהושע ורבי צדוק על פדיון פטר חמור שמת, שאין בו לפהן כלום, שרבו אליעזר אומר, כיין באחריותנו בחמש סלעים של בן. וחכמים אומרים, אין כיין באחריותן אלא בפדיון של מעשר שני:

ב. העיד רבי צדוק על ציר חביבים טמאים, שהוא טהור. שמשנה ראשונה, חביבים טמאים שנכובשו עם חביבים טהורם, לא פסלו צירן:

ג. העיד רבי צדוק על זוחליין שרבו על הנוטפים, שהם כשרים. מעשה היה בבירת הפליה, ובא מעשה לפני חכמים והקשרירוהו:

ד. העיד רבי צדוק על זוחליין שקהלתו בעלה אגוז, שהם כשרים. מעשה היה באקליה, ובא מעשה לפני לשכת הגזית, והקשרירוהו:

ה. העיד רב**י יהושע** ורב**י יקيم איש** הדר על קלל של חטאת שנתקנו על גבי השער, שהוא טמא. שרב**י אליעזר מטהר**. העיד רב**י פפיס** על מי שנזר שתי נזירות, שאם גלה את הראשותה يوم שלשים, שמגלה החשנה يوم שלשים. ואם גלה יום ששים חסר אחד, יצא, ביום שלשים עולה לו מן המניין:

ו. העיד רב**י יהושע** ורב**י פפיס** על זلد של שלמים, שיקרב שלמים. שרב**י אליעזר** אומר שזולד שלמים לא יקרב שלמים. וחכמים אומרים, יקרב. אמר רב**י פפיס**, אני מעיד שהיתה לנו פרה זבח שלמים, ואכלנו בפסח ואכלנו ולדה שלמים ב חג:

ז. הם העידו על ארוכות של נחתומים, שהוא טמאות. שרב**י אליעזר מטהר**. הם העידו על פנור שחתקו חליות ונתקו חל בין חלייא לחרלייא, שהוא טמא. שרב**י אליעזר מטהר**. הם העידו שמעברים את השנה בכל אדר. שהיו אומרים עד הפורים. הם העידו שמעברים את השנה על פנאי. ומעשה ברבו גמליאל שהלך לטל רשות מהגמון בסוריה ושהה לבא, ועברו את השנה על פנאי לשיראה רבו גמליאל, וכשה אמר רוזה אני, ונמצאת השנה מעברת:

ח. העיד מנחים בון סגנאי על מוסף היורה של שולקי זיתים שהוא טמא, ושל צבעים שהוא טהור. שהיו אומרים חלוף הקרים:

ט. העיד רבי נחוניא בן גדרא על התרששות שהשייה אביה, שהיא יוצאה בגט. ועל קטעה בת ישראל שנשאת לכהן, שהיא אוכלה בתרומה, ואם מטה, בעלה יורשה. ועל המירוש הגזיל שבנאו בביבה, שיתנו את דמיו. ועל החטאת הגזולה שלא נודעה לרבים, שהיא מכפרת, מפני תקון המזבח: